

Arrest

nr. 294 971 van 3 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 april 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 maart 2023 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 april 2023 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest van 5 april 2023 met nr. 287 263 waarbij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voormelde beslissing van 22 maart 2023 werd bevolen.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. QUESTIAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feiten in voorliggende zaak kunnen worden samengevat als volgt:

Verzoeker werd op 14 november 2006 een visum lang verblijf (type D) toegekend, in het kader van gezinshereniging met zijn vader op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij was op dat ogenblik 17 jaar oud. Hij werd in het bezit gesteld van een A-kaart, die telkens werd verlengd. Na verloop van tijd ontving hij een B-kaart. Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op 9 augustus 2017 een B-kaart geldig tot 9 augustus 2022 werd uitgereikt.

Op 22 november 2021 stuurden de Franse overheden een verzoek tot terugname van verzoeker aan de Belgische overheden, gelet op zijn geldige Belgische verblijfstitel. Zij wezen er hierbij op dat verzoeker op dat ogenblik in de gevangenis zat in Frankrijk en voegden stukken in verband met een strafrechtelijke veroordeling van verzoeker in Frankrijk. De Belgische overheden gingen op 24 november 2021 akkoord met de terugname van verzoeker.

In België werd verzoeker op 7 december 2022 in het bezit gesteld van een nieuwe B-kaart, geldig tot 7 december 2027.

Verzoeker kwam op 22 maart 2023 met een vlucht afkomstig uit Casablanca, Marokko, aan op de nationale luchthaven van Zaventem. Hij meldde zich aan bij de grenscontrole met een geldig Marokkaans paspoort en zijn geldige Belgische verblijfstitel, maar werd tegengehouden aan de grens nu hij SIS-geseind stond door Frankrijk. Op 22 maart 2023 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie vervolgens tot terugdrijving. Dit is de bestreden beslissing.

2. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verweerder op 6 april 2023 heeft beslist om de bestreden beslissing te '*vervangen*' door de beslissing om verzoeker '*zonder meer*' toe te laten tot het Belgische grondgebied. Op de zitting bevestigt verweerder dat hij aldus de bedoeling had de bestreden beslissing op impliciete doch zekere wijze in te trekken, rekening houdend ook met het gegeven dat verzoeker nog steeds verblijfsgerechtigd is in België.

3. De intrekking van de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat deze beslissing met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en dus moet worden geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep (RvS 14 juni 2006, nr. 160.104; RvS 26 februari 2009, nr. 190.905). Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp en dient te worden verworpen.

4. Gelet op intrekking van de bestreden beslissing, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend drieëntwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS